

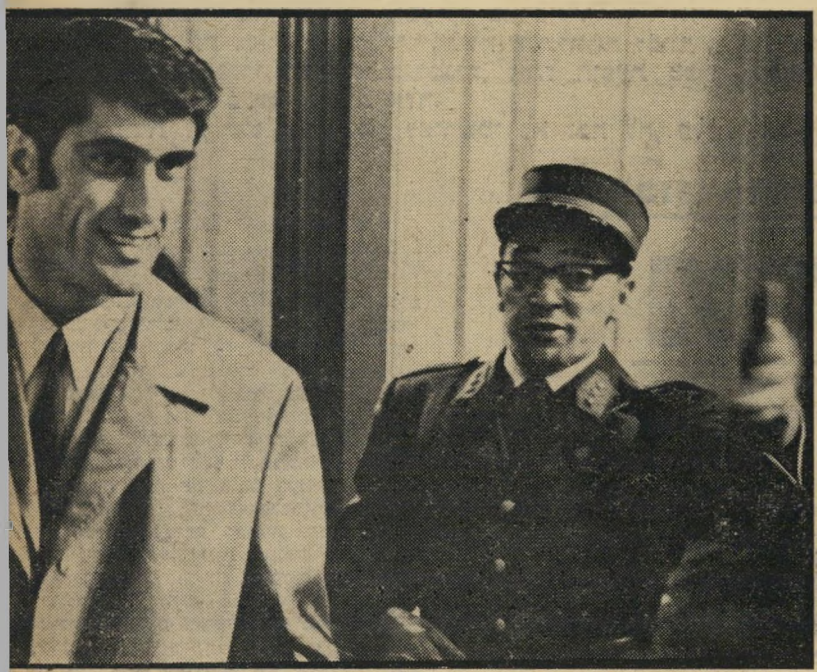
א חרי הסערה הגדולה בא קול דממה דקה. כאשר נפתח בשבוע שעבר משפט וינטרנור בשחיין, בו עומדים לדין 3 חבלנים ערביים שתקפו את מטוס אל-על בציריך, ואיש הביטחון הישראלי, מרדכי רחמים, שהגן על המטוס והרג את אחד ה"תוקפים, הקדישו עיתוני ישראל את כותריהם הראשיות למאורע.

לפתע, כאשר חודש המשפט ביום שני השבוע, התסעט האלם. כותרות יומוני ישראל ניסו להתחמק מהמאורע המרכזי של המשפט, השתדלו להעלים מקוריהם את התודמת הבלתי רצויה, שיצר משפט זה סביב דמותו של איש הביטחון הישראלי העומד למשפט. די היה לסקור את כותרות היומונים ביום השלישי השבוע, כדי להבין חזן בכך.

אלא שלא היה טעם להסתיר: כשהתחדש המשפט הואר בו איש הביטחון הישראלי באור בלתי נוח. כל ארבעת עדי התביעה, שהיו עדי ראיה ליריה שירה מרדכי רחמים בחבלן עבד אל-מוחסן, הסכימו ביניהם כי שעה שנורה אל-מוחסן הם לא ראו בידיו כלי-נשק, וכי רחמים ירה בו אחרי שכבר הסגיר את נשקו.

בתמונה זו משחזרים שוטרים שווייצים כיצד הרג רחמים את החבלן, הוגשה כמוצג במשפט

היש רחמים לרחמים?

כמו כוכב קולנוע נראה איש הביטחון הישראלי מרדכי רחמים, בעת שהובל ע"י שוטר אל ספסל הנאשמים. הוא נאשם בהריגת אחד התוקפים. תחילה עורר אהדה, אולם היא דעכה אחרי שהושמעו עדי התביעה.

שלושת החבלנים שתקפו את מטוס אל-על בציריך והרגו את פרח הטיס יורם פרס, יושבים על ספסל הנאשמים בבית המשפט בוונטרנור מימין לשמאל: מוחמד אל הוג'ה, אמיה דחבור ואיבד'הים תופיק.

מר הראיה העיקרי, מה עוד שבית המשפט רשאי כבר בשלב זה לחקור אותם מקירת שתי-וערב ביומנו. רק אחרי עדות הנאשמים, פורשת התביעה את מסכת ההוכחות שלה, מנסה להפריך את דברי הנאשמים.

החבלנים הערביים נאשמים בשבעה פרטי אישום שונים זה מזה, מהריגת אדם (פרח הטיס פרס) ועד לפגיעה בטריטוריה שחיי ציית, בבחורם בשתיקה הם הטילו את מסכת ההוכחות כולה על התביעה. העדיפו לא להרשיע את עצמם מראש בדברי עצמם. מרדכי רחמים ופרקליטיו בחרו בדרך הש"ינייה. רחמים העיד בפתיחת המשפט, סיפר את גירסתו שלו על ההתקפה. עתה ינסו פרקליטיו לערער את עדויות התביעה, להוריי כיח לבית המשפט ולמושבעים כי גירסתו של רחמים עדיפה על גירסתם של מכברי האש ואנשי המשטרה שהעידו נגדו.

תהיה זו מלאכה משפטית מפורכת שטיי כוייה מוטלים בספק. מה שנראה לישראלים כברור ומובן מאליו — זכותו של מרדכי רחמים לירות בתוקפי המטוס, ואפילו לנ"קום בהם על הפגיעה בו — פסול לחלוטין בעיני השווייצים הקפדניים, המתמצים לש"מור על עמדה נייטראלית קרה.

נכון שהתגלו סתירות רבות בין דברי העדים, ובין דבריהם לבין עדויותיהם, או למסמכים אלה לא היה בהן כדי להאשיל על עיקר עדותם.

★ ★ ★

ל מזלו של מרדכי רחמים היו סני גוריו הטובים ביותר דקא אירגוני החבלה הערביים. הם שיעצו לנאשמים לש"תוק ולא לדבר במשפט. אלה שתקפו ביום פתיחת המשפט את משרד אל-על באתונה, יצרו בכל דעת-קהל עויינת, שעשויה להש"סיע על שיקול דעתם של המושבעים במש"פט וינטרנור.

למרות שהנאשמים הערביים ומדינות ערב ניסו להציג את שתיקתם כצעד הפגנתי, היתה השתיקה, למעשה, טכסיס נשפטי מובהק. הפרוצדורה המשפטית בשחיין שונה מזו המקובלת בארץ והמוכרת לאזרחי ישראל. לפי השיטה המשפטית הבריטית, הנ"הוגה בארץ, הנאשם הוא בחוקת חשוד בלי"בד כל זמן שלא הוכחה אשמתו. על הת"ביעה מוטל עול הוכחת האשמה. אם אין היא מצליחה בכך, זכאי בית המשפט, פטור את הנאשם ולא לחייבו כלל להשיב על ההאשמה.

כסופו של דבר נראה, כי גורלו של מר-דכי רחמים יהיה נתון למידת רחמיהם של **דרכיה רעות** זהו אולם בית המשפט הקנטונאלי בוונטרנור, בו **בשנת** המבלר הנא אחר שם נמקרים